

overhovedet kunde bryde den Plan, som der her var Tale om at realisere, og dernæst: hvordan tror det ærede Medlem, det var gaaet, hvis jeg var kommet til Rigsdagen med den Sag? Er det ærede Medlem ganske vis paa, at hans konservative Venner fra i Dag da vilde have været ved hans Side, hvis han vilde have støttet mig i det Spørgsmaal? Er han ganske sikker paa, at alle hans egne Meningsfæller vilde have været det? Men jeg gentager: Selve den latente Tilstedeværelse af Magten til at hindre Misbrug har i dette Tilfælde været tilstrækkeligt til at sikre Landbruget en tilfredsstillende Ordning af Gødningssspørgsmaalet. Derfor forekommer det mig, at denne netop i disse Dage tilendebragte Affære er en højst ejendommelig Baggrund for Paastanden om, at der ikke for Tiden er Brug for Loven af 7. August 1914.

Jeg skal kun omtale endnu en af det ærede Medlems enkelte Bemærkninger. Han talte om, at det var uheldigt, at der i Henhold til Loven af 7. August 1914 var forskellige Huller, hvorigennem der dryssedes Penge ud. Jeg maa gøre opmærksom paa, at de Smaabeløb, der er Tale om her, til Nævnene, selvfølgelig alle sammen bevilges paa Til lægsbevillingsloven, og at det ikke er Penge, som drysses ud, men Penge, som er anvendte paa at faa udført det samfundsnyttige Arbejde, som disse Nævn har gjort i de forløbne Aar. Nu kan det ærede Medlem jo godt spotte Husholdningsudvalget — det ligger ellers ikke for hans Tone, han plejer at anslaa en mere folkelig Tone i sin Ros over det huslige Liv. Men hvem er det, som har siddet i Husholdningsudvalget? Ja, det er forskellige gode Mænds Koner, som disse Mænd forhaabentlig efter det ærede Medlems Lære roser ogsaa for deres Arbejde i Udvalget. Det er Kvinder, som har været uddannede i Husholdningens Kunst, og det er enkelte Mænd, som kender Husholdningens Videnskab og dens Kemi, og som har givet Befolkningen mangfoldige gode og nyttige Raad i disse Tider og paa mangfoldig Maade har hjulpet til at hindre Misbrug med Fødemidler ved under et falsk Navn at give Befolkningen noget andet, end den virkelig forlangte. Det ærede Medlem kan faa en letkøbt Succes ved at spotte en eller anden Handling af dette Nævn eller af andre Nævn, men jeg forsikrer det ærede Medlem, at naar Danmarks Historie fra disse Aar skal skrives, vil det Arbejde, som er gjort i de forskellige Udvalg, Kommissioner og Nævn, blive nævnt med Ære som noget af det betydningsfulde, hvorpaa hele vort Samfund overho-

vedet har kunnet holde sig oppe, thi uden disse Mænds og Kvinders uegennyttige Arbejde vilde der paa mangfoldige Omraader være indtraadt Anarki, Opløsning her i Landet, uden dette Arbejde vilde det ikke have været muligt at opretholde den Ro, som det hidtil er lykkedes os at bevare. Men naar det ærede Medlem alligevel er bekymret for, at der er anvendt nogle Penge til Nævn, maa jeg saa trøste det ærede Medlem med en Kendsgerning, og det er den, at alt, hvad disse Nævn har kostet, det er rigeligt dækket med, hvad blot en enkelt større Kædehandler har betalt Staten tilbage af, hvad han har taget fra Befolkningen, og hvis det ærede Medlem vilde undersøge, hvor meget der i Henhold til disse Forordninger er vendt tilbage til Staten af, hvad Kædehandlere og andre ideelle Naturer har taget fra Befolkningen her i Landet, vilde det ærede Medlem faa et Resultat, der viser et betydeligt større Beløb end Udgifterne til Nævnene.

Jeg skal til sidst kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlems Grundlovsbetragtninger. Det ærede Medlem talte om de Forhandlinger, der fra vor Side blev ført med Konservative. Der er allerede fremsat nogle korrigerende Bemærkninger derom, men det er jo meget rigtigt, at ogsaa Konservative deltog i Forhandlingen om den nye Grundlov, som vi til sidst alle enedes om at give, og de Konservative har ogsaa faaet visse Ændringer ind i Loven, som de mente var Garantier. Men de Konservative — tillad mig at sige det til deres Ordfører (Johan Knudsen), som sidder her foran mig, han var det ikke den Gang — forstaaer sig slet ikke paa konservative Garantier i Sammenligning med det ærede Medlem fra Ringkøbing. Thi det, som de forlangte og fik sat ind, hvad var det? Det var en Aldersgrænse, som falder bort i Løbet af nogle faa Aar! Det var en Bestemmelse om, at det afgaaende Landsting skulde vælge nogle Medlemmer, en Bestemmelse, som efterhaanden ganske vil tabe sin Betydning! Allerede naar vi skal til at vælge de 18 næste Gang, vil der ske en stor Forandring i Sættningen. De Konservative forstod slet ikke deres Affærer, de kunde ikke drees Fag, de kunde kun kræve noget, ganske midlertidigt! Men det ærede Medlem fra Ringkøbing! Han vidste, hvad der var en konservativ Garanti, derfor satte han hele sin Magt ind paa en Ting, nemlig at gøre Landstinget uopløseligt, og derfor satte vi hele vor Magt imod denne Ting, og vi fik jo lykkeligvis